

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૫૪૪/૨૦૦૬

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી અનન્ત એસ. દવે

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી બી.એન.કારીયા

૧	શું સ્થાનિક સમાચારપત્રોના રિપોર્ટરોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપી શકાય?	
૨	રિપોર્ટરને સોંપી શકાય કે નહીં?	
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની અંતિમ નકલ જોવા માગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર સવાલનો સમાવેશ થાય છે?	

ગુજરાત રાજ્ય... અપીલકર્તા (ઓ)

વિરુદ્ધ

અશોકભાઈ ભગવાન જાદવ અને જ... સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં.૧ તરફે એ.પી.પી. શ્રી રુત્વિજ ઓઝા

સામાવાળાઓ/પ્રતિવાદીઓ નં.૧-૫ તરફે વકીલ મેસર્સ એચ.એલ.પટેલ
એડવોકેટ્સ માટે શ્રી વિજય પટેલ

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી અનન્ત એસ. દવે

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી બી.એન.કારીયા

૨૦મી જુલાઈ ૨૦૧૬

મૌખિક ચુકાદો (માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી બી.એન.કારીયા દ્વારા)

૧. કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ [સંક્ષિપ્તમાં "સી.આર.પી.સી."] ની કલમ ૩૭૮ ૧ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલ હાલની ક્રિમિનલ અપીલમાં, ગુજરાત રાજ્ય દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૮૮/૨૦૦૪ માં વિદ્વાન સેશન્સ જજ, વલસાડ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ નિર્દોષ છૂટકારાના તારીખ ૨૯મી જુલાઈ ૨૦૦૫ ના વાદગ્રસ્ત હુકમ અને ચુકાદાને પડકારવામાં આવેલ છે.

૨. ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોનો સારાંશ નીચે મુજબ છે :

૩. તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ, અપીલકર્તા-મહેન્દ્રરાય ઈન્દ્રદેવરાય રાયે ફરિયાદ નોંધાવીને જણાવેલ છે કે તે જ દિવસે એટલે કે તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ સવારના આશરે ૧૦-૦૦ વાગ્યે, તેઓ વાપીથી

તેમના રજિસ્ટ્રેશન નંબર GJ-૧૫-AA-૨૮૬૦ ધરાવતા મોટરસાયકલ “હીરો હોન્ડા” પર નીકળ્યા હતા અને તલવાડા ગામે ગયા હતા. ત્યાં આશરે દોઢથી બે કલાક રોકાયા બાદ, જ્યારે તેઓ તેમના સગા એટલે કે ભત્રીજા અશોકરાય, સંતોષરાય, રાકેશરાય અને પીયુષરાયને મળવા મોટરસાયકલ પર તલવાડાથી સરીગામ જઈ રહ્યા હતા અને જ્યારે તેઓ ભિલાડ-સરીગામ રોડ પર જલ પાર્ક બિલ્ડિંગ પાસે પહોંચ્યા ત્યારે બોલાચાલી ચાલી રહી હતી. તેથી, તેમણે ત્યાં પોતાનું મોટરસાયકલ રોક્યું અને જોયું કે અશોક જાદવ, હેમંત @ લવુ જાદવ, દિલીપ જાદવ, ઈશ્વર ભંડારી, નવીન કહાર, રાજુ જાદવ અને અન્ય પાંચથી દસ અજાણ્યા વ્યક્તિઓ-ભિલાડના રહવાસીઓ મનોજસિંગ પારસનાથસિંગ; ઉદલ જાદવ; સીતારામ જાદવ અને બ્રિજેશ ડબલુ-વાપીના રહવાસીઓને હોકી, તલવાર અને લાકડીના ફટકા મારી રહ્યા હતા. તેઓ અશોક જાદવને ઓળખતા હતા અને જેના પિતાનું નામ તેઓ જાણતા ન હતા, અને હેમંત @ લવુને ઓળખતા હોવાથી, ફરિયાદીએ તેમને ન મારવા કહ્યું, અને આ અશોક જાદવ અને હેમંત @ લવુએ તેમના સાગરીતોને ઉશ્કેર્યા અને તેમણે તેમને લાતો અને ઢીંસાના ફટકા મારવાનું શરૂ કર્યું અને કોઈકે તેમના જમણા હાથ પર હોકીનો ફટકો માર્યો, માથા પર અને બંને પગમાં લોખંડના સળિયાનો ફટકો મારવામાં આવ્યો અને પથ્થરોના ફટકા મારવામાં આવ્યા. પથ્થરમારો કરીને ફરિયાદીના મોટરસાયકલને પણ નુકસાન પહોંચાડવામાં આવ્યું હતું. આ વ્યક્તિઓ એટલે કે મનોજસિંગ પારસનાથસિંગ અને વાપીના અન્ય લોકો મારુતિ કારમાં આવ્યા

હોવાથી, તેમની મારુતિ કારને સળગાવી દેવામાં આવી હતી અને તેમના પર હુમલો કરવામાં આવ્યો હોવાથી, ફરિયાદી એક વ્યક્તિના ઘરે ગયા જ્યાં તેમને સારવાર માટે હોસ્પિટલ જવાની સલાહ આપવામાં આવી હતી, અને તેથી, તેમને સારવાર માટે કિડલાવાલા હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા.

૩.૧ ફરિયાદીએ જણાવેલ છે કે આ બનાવ બપોરના આશરે ૧-૩૦ વાગ્યે બન્યો હતો જેમાં એક મારુતિ કાર પણ સળગાવી દેવામાં આવી હતી અને જેનો રજિસ્ટ્રેશન નંબર GJ-૫-N-૪૬૨ હતો. ફરિયાદીએ વધુમાં જણાવેલ છે કે વાપીના મનોજસિંગ, પારસનાથસિંગ, ડબલુ, ઉદય, બ્રિજેશ, કલ્પને પણ ઈજાઓ પહોંચી હતી. ઉદય જાદવ અને સીતારામને સારવાર માટે કિડલાવાલા હોસ્પિટલમાં લાવવામાં આવ્યા હોવાથી, તેમને ડાબા ઢાંચણ પાસે તલવારથી ઈજાઓ પહોંચી હતી, તેમનો પગ કપાઈ ગયો હતો અને તેમને માથામાં ગંભીર ઈજાઓ પણ પહોંચી હતી. તેઓ બેભાન હાલતમાં હતા અને વધુ સારવાર માટે વાપી લઈ જવામાં આવ્યા હતા. ફરિયાદમાં ઉલ્લેખિત તમામ ઉપરોક્ત વ્યક્તિઓએ તલવાર, હોકી, કટ્ટા, લાકડી અને પથ્થરોના ફટકા મારીને ફરિયાદી અને અન્ય વ્યક્તિઓને ઈજાઓ પહોંચાડી હતી અને મોટરસાયકલને પણ નુકસાન પહોંચાડ્યું હતું અને મારુતિ ફ્રંટીને સળગાવી દીધી હતી. તે, આ તમામ હુમલાખોરો રજિસ્ટ્રેશન નંબર GJ-૧૫-K-૮૪૨૦ ધરાવતી મારુતિ ફ્રંટી અને સિલ્વર રંગની સેન્ટ્રો કારમાં આવ્યા હતા જેના પર “ઓમ સાઈ” લખેલું હતું અને

બાકીના ત્રણ હુમલાખોરો મોટરસાયકલ પર આવ્યા હતા. ફરિયાદીએ જણાવેલ છે કે તેમની સોનાની ચેઈન, ઘડિયાળ અને તેમના ખિસ્સામાંથી રૂ. ૯૦૦૦/- ની રકમ પણ લૂંટી લેવામાં આવી છે. ફરિયાદીએ જણાવેલ છે કે આ તકરારનું કારણ અગાઉનું મનમોહ હતું. ફરિયાદીનું આ નિવેદન પોલીસ સબ ઈન્સ્પેક્ટર, ભિલાડ આઉટપોસ્ટ દ્વારા કિકલાવાડા હોસ્પિટલ ખાતે નોંધવામાં આવ્યું હતું અને ત્યારબાદ પી.એસ.આઈ.-આર.આર. પટેલ દ્વારા આ બાબતની તપાસ કરવામાં આવી હતી, જેમણે ગુનાની જગ્યાનું પંચનામું કરવા, સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધવા વગેરેની કામગીરી પણ હાથ ધરી હતી. તપાસ અમલદારે તારીખ ૧૩મી એપ્રિલ ૨૦૦૪ ના રોજ આરોપી-હેમંતભાઈના ઘરની ઝડતી પણ લીધી હતી જ્યાંથી એક પંચનામા હેઠળ પિસ્તોલ જપ્ત કરવામાં આવી હતી અને જ્યારે, અન્ય આરોપી વ્યક્તિઓએ તારીખ ૨૨મી માર્ચ ૨૦૦૪ ના રોજ ઉમરગામના વિદ્વાન જે.એમ.એફ.સી. સમક્ષ આત્મસમર્પણ કર્યું હતું. ગુનાની તપાસ પૂરી થયા પછી, પોલીસે વિદ્વાન જે.એમ.એફ.સી., ઉમરગામ સમક્ષ ઈ.પી.કો. ની કલમ ૩૮૫, ૩૦૭, ૩૨૫, ૪૩૫, ૧૪૩, ૧૪૭, ૧૪૮ સાથે વાંચતા આર્મ્સ એક્ટની કલમ ૨૪ [૧-બી] અને ૨૭ [૧] અને બોમ્બે પોલીસ એક્ટની કલમ ૧૩૫ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે આરોપીઓ સામે ચાર્જશીટ રજૂ કરી હતી, જેમણે બદલામાં કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૨૦૯ હેઠળ કેસ વલસાડની સેશન્સ કોર્ટમાં કમિટ કર્યો હતો.

જ. ટ્રાયલ વખતે, આરોપીઓએ ગુનો કબૂલ્યો ન હતો અને ટ્રાયલ ચલાવવાની માંગણી કરી હતી, અને તેથી, ફરિયાદપક્ષે ૧૨ સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી અને આરોપી વ્યક્તિઓ સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપોના સમર્થનમાં ૧૬ દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કર્યા હતા.

પ. સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ કરવામાં આવેલા નિવેદનો નોંધ્યા અને વિચારણા કર્યા પછી અને બંને પક્ષોને સાંભળ્યા પછી, વિદ્વાન સેશન્સ જજ, વલસાડ સદર અપીલ દાખલ કરવા તરફ દોરી જતા, તમામ આરોપી વ્યક્તિઓને તેમની સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવા મહેરબાની કરી હતી.

ડ. અપીલકર્તા-ગુજરાત રાજ્ય તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી ઋત્વિક ઓઝા અને સામાવાળા-મૂળ આરોપીઓ તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી વિજય પટેલને સાંભળવામાં આવ્યા.

૭. વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી ઓઝા દ્વારા એવી ભારપૂર્વક અરજ કરવામાં આવી હતી કે સેશન્સ કેસ નં. ૮૮/૨૦૦૪ માં વિદ્વાન સેશન્સ જજ, વલસાડ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૨૯મી જુલાઈ ૨૦૦૫ નો વાદગ્રસ્ત હુકમ અને ચુકાદો કાયદા અને કેસના રેકૉર્ડ પરના પુરાવાથી વિપરીત છે. વાસ્તવમાં, ફરિયાદપક્ષે

આરોપીઓ સામેનો પોતાનો કેસ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કર્યો છે. કે, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી સતીશભાઈ હરિશંકર રાય [ફ.સાક્ષી-૧ : આંક ૯]; ફરિયાદી-મહેન્દ્ર ઇન્દ્રદેવ રાય [ફ.સાક્ષી-૫ : આંક ૧૮]; મનોજ પારસનાથ સિંહ [ફ.સાક્ષી-૬ : આંક ૨૦]; ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષી મનોજ @ ડબલુ સૂર્યબાન રાય [ફ.સાક્ષી-૭ : આંક ૨૧]; ચક્ષુદર્શી સાક્ષી રૂદલ સીતારામ જાદવ [ફ.સાક્ષી-૮ : આંક ૨૨]; અન્ય ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષી બ્રિજેશ શંકરભાઈ જાદવ [ફ.સાક્ષી-૯ : આંક ૨૩] અને તબીબી પુરાવા, ખાસ કરીને ડો. દીપક બાલકૃષ્ણ સિંઘલ [ફ.સાક્ષી-૧૦ : આંક ૨૪]; ઉમરગામ પોલીસ સ્ટેશનના પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર શ્રી રાકેશભાઈ રમણલાલ પટેલ [ફ.સાક્ષી-૧૧ : આંક ૪૧] અને અન્ય પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર શ્રી અમૃતભાઈ લાલુભાઈ દેસાઈ [ફ.સાક્ષી-૧૨ : આંક ૪૩] અને અન્ય દસ્તાવેજી પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કરવામાં ભૂલ કરી છે.

૮. વિદ્વાન એ.પી.પી. એ ભારપૂર્વક દલીલ કરી હતી કે ચક્ષુદર્શી સાક્ષીઓ અને ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિઓએ અદાલત સમક્ષ પોતાની સંબંધિત જુબાનીઓમાં સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે અત્રેના આરોપી-સામાવાળા તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ મોટરસાયકલ પર આવ્યા હતા અને સરીગામ રોડ પર, જલ પાર્ક સોસાયટી પાસે તેમના પર હુમલો કરવાનું શરૂ કર્યું હતું. આરોપી વ્યક્તિઓમાંથી એકે મનોજ @ ડબલુ સૂર્યબાન રાય [ફ.સાક્ષી-૭] અને ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષી મનોજ સિંહને કારમાંથી બહાર ઢસડી કાઢ્યા અને લોખંડની પાઈપ, તલવાર, લાઠી

વગેરે વડે તેમના પર હુમલો કરવાનું શરૂ કર્યું, જેના પરિણામે તેમને માથામાં અને શરીરના અન્ય ભાગોમાં ઈજાઓ પહોંચી હતી. કે ઈજાગ્રસ્ત રૂદલ સીતારામ જાદવ [ફ.સાક્ષી-૮] અને અન્ય ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષી બ્રિજેશ શંકરભાઈ જાદવ [ફ.સાક્ષી-૯] પર પણ આરોપીઓ દ્વારા તલવારથી હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ, આ આરોપી વ્યક્તિઓએ મારુતિ કારને સળગાવી દીધી હતી. કે, ફરિયાદપક્ષ દ્વારા તપાસવામાં આવેલા તમામ ચક્ષુદર્શી સાક્ષીઓએ અદાલત સમક્ષ આરોપીઓને ઓળખી બતાવ્યા છે. કે, ઝપાઝપીમાં કોઈકે મનોજ સિંહના રૂ. ૩,૦૦૦/- ની કિંમતની ચલણી નોટો અને કાંડા ઘડિયાળ ખૂંચવી લીધી હતી. વિદ્વાન એ.પી.પી. ના જણાવ્યા અનુસાર, આ તમામ સાક્ષીઓએ એમ કહીને ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું છે કે તેમને જલ પાર્ક સોસાયટી પાસે રસ્તામાં આરોપીઓ દ્વારા રોકવામાં આવ્યા હતા અને આરોપીઓ દ્વારા તેમના પર હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. કે, આ સાક્ષીઓની ઉલટતપાસ દરમિયાન, બચાવપક્ષની તરફેણમાં કંઈપણ પ્રતિકૂળ મળી આવ્યું ન હતું.

૯. વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી ઓઝાએ ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ નોંધાયેલી આ સાક્ષીઓની જુબાની તરફ પણ આ અદાલતનું ધ્યાન દોર્યું હતું અને અરજ કરી હતી કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા તેમના પુરાવાનું યોગ્ય મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું ન હતું, જેના કારણે ફરિયાદપક્ષને અન્યાય થયો છે. કે, ફરિયાદપક્ષના તમામ સાક્ષીઓએ કિડલાવાડા અને હરિઆ હોસ્પિટલ એમ બે અલગ-અલગ હોસ્પિટલોમાં તબીબી

સારવાર મેળવી હતી જ્યાં ડો. દીપક બાલકૃષ્ણ સિંઘલે [ફ.સાક્ષી-૧૦] તેમની સારવાર કરી હતી. કે, સદર ડો. દીપક બાલકૃષ્ણ સિંઘલ, જેઓ હરિઆ હોસ્પિટલમાં મેડિકલ ઓફિસર હતા, તેમની આંક ૨૪ પર ફરિયાદપક્ષ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી હતી તેમણે આ ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓની તરફેણમાં તબીબી પ્રમાણપત્રો આપીને તેમને થયેલી ઈજાઓને સમર્થન આપ્યું છે. કે, ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષી મહેન્દ્ર ઇન્દ્રદેવ રાય [ફ.સાક્ષી-૫] ને ચોવીસ ઈજાઓ પહોંચી હતી અને ડો. દીપક બાલકૃષ્ણ સિંઘલ [ફ.સાક્ષી-૧૦] ના અભિપ્રાય મુજબ, આ ઈજાઓ ધારદાર કાપવાના હથિયારથી અને અન્ય ઈજાઓ લોખંડના સળિયા, પાઈપ વગેરેના ફટકાથી શક્ય બની શકે છે. કે, અન્ય સાક્ષી મનોજ @ ડબલુ સૂર્યબાન રાય [ફ.સાક્ષી-૭] ને તેના શરીર પર ૧૯ ઈજાઓ પહોંચી હતી અને ડોક્ટર દ્વારા આ ઈજાઓ લોખંડના સળિયા, હોકી સ્ટીક, લાઠી વગેરેના ફટકાથી થઈ હોવાનો અભિપ્રાય આપવામાં આવ્યો હતો. ડો. દીપક બાલકૃષ્ણ સિંઘલ [ફ.સાક્ષી-૧૦] ના અભિપ્રાય મુજબ, રૂદલ સીતારામ જાદવ [ફ.સાક્ષી-૮] ને તેના શરીર પર ૧૬ ઈજાઓ પહોંચી હતી જે તલવાર જેવા ધારદાર કાપવાના હથિયારના ફટકાથી અને અન્ય નાની ઈજાઓ લોખંડના સળિયા, પાઈપ, હોકી સ્ટીક, લાકડી વગેરે જેવા હથિયારોથી શક્ય બની શકે છે. કે, આ સાક્ષીઓને થયેલી તમામ ઈજાઓ ગંભીર સ્વરૂપની હતી, જોકે, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ તબીબી પુરાવાનું યોગ્ય રીતે મૂલ્યાંકન કરવામાં નિષ્ફળ ગયા છે. વિદ્વાન એ.પી.પી. ના જણાવ્યા અનુસાર, ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓની જુબાનીઓને સ્વીકારવાનો ઇનકાર કરી શકાય

નહીં, કારણ કે તેઓ ગુનાના સમયે હાજર હતા. તેથી, આરોપીઓને નિર્દોષ છોડી મૂકતો વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા કાઢવામાં આવેલ નિષ્કર્ષ સંપૂર્ણપણે ભૂલભરેલો છે અને તેમાં હસ્તક્ષેપ આવશ્યક છે.

૯.૧ વિદ્વાન એ.પી.પી. એ આ અદાલતનું ધ્યાન એ હકીકત તરફ પાછા દોર્યું હતું કે ટ્રાયલ જજે ભૂલથી એવું ઠેરવ્યું છે કે સાક્ષીઓ આરોપી વ્યક્તિઓને ઓળખવાની સ્થિતિમાં ન હતા અને તપાસ અમલદાર દ્વારા કોઈ ટેસ્ટ આઈડેન્ટિફિકેશન પેરેડ યોજવામાં આવી ન હતી. કે, ઇજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓ તેમજ ફરિયાદીનું નિવેદન સુસંગત ન હતું અને ઇજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓએ આરોપી વ્યક્તિઓની હાજરી અને અદાલત સમક્ષ તેમની ઓળખ અંગેનો કેસ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કર્યો ન હતો. કે, ટેસ્ટ આઈડેન્ટિફિકેશન પેરેડ ન યોજવામાં તપાસ એજન્સી તરફથી થયેલી ક્ષતિ ફરિયાદપક્ષના કેસ માટે ઘાતક નથી. વધુમાં એવી અરજ કરવામાં આવે છે કે સમાન હેતુ ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સ્પષ્ટપણે સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો, અને તેથી, હાલની અપીલ મંજૂર કરીને વાદગ્રસ્ત તારીખ ૨૯મી જુલાઈ ૨૦૦૫ નો નિર્દોષ છૂટકારાનો હુકમ અને ચુકાદો રદ કરવા મહેરબાની કરવાની અરજ કરવામાં આવે છે.

૧૦. આનાથી વિપરીત, સામાવાળા તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલ શ્રી વિજય પટેલે વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી ઋત્વિક ઓઝા દ્વારા અપીલકર્તા-રાજ્ય તરફે

કરવામાં આવેલી રજૂઆતોનો સખત વિરોધ કર્યો હતો અને જેના દ્વારા તેમના અસીલોને નિર્દોષ છોડી મૂકતા વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમમાં વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા કાઢવામાં આવેલા નિષ્કર્ષો અને કારણોને સમર્થન આપ્યું હતું. વધુમાં એવી અરજ કરવામાં આવે છે કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓએ તેમના નિવેદનમાં સુધારો કરવાનો પ્રયાસ કર્યો છે, અને તેથી, તેમના પુરાવા પર વિશ્વાસ મૂકી શકાય નહીં જ્યાં ધમાલ અને મોટી સંખ્યામાં હુમલાખોરો હોય અને બનાવના વિવિધ તબક્કે બનાવ જોયો હોવાનો દાવો કરતા સાક્ષીઓની સંખ્યા હોય, ત્યારે એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે આવી સ્થિતિમાં, સામાન્ય વલણ સામા પક્ષના શક્ય તેટલા વધુ લોકોને ધમાલમાં જોયેલા તરીકે દર્શાવીને તેમને સામેલ કરવાનું હોય છે, અને તે એક એવું વલણ છે જે વધુ વ્યાપકપણે જોઈ શકાય છે અને તેને ટાળવું જોઈએ, અને તેથી, પુરાવાની અત્યંત કાળજી અને સાવચેતીપૂર્વક ચકાસણી કરવી પડે છે. કે, ગુના વાળી જગ્યાએ આરોપીઓની હાજરી ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સ્થાપિત કરવામાં આવી ન હતી, અને તેથી, ફરિયાદપક્ષ એ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયું છે કે આરોપી વ્યક્તિઓ દ્વારા કોઈ ગેરકાયદેસર મંડળી રચવામાં આવી હતી. કે, આરોપીઓના કબજામાંથી કોઈ મુદ્દામાલ મળી આવ્યો ન હતો. વધુમાં, ફરિયાદપક્ષ દ્વારા એ સાબિત થયું નથી કે કોઈપણ આરોપીનો ઇરાદો લૂંટ કરવાનો હતો. જ્યારે આરોપીઓ ગુના વાળી જગ્યાએ હાજર ન હતા, ત્યારે એવું માની શકાય નહીં કે ફરિયાદી અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિઓ પર તેમના દ્વારા હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. ઈ.પી.કો. ની કલમ ૩૦૭, ૩૨૬, ૩૨૫ અને ૩૨૩

હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનામાં આરોપીઓને સાંકળવા માટે કોઈ સચોટ અને સંતોષકારક આધાર નથી. કે, જાહેર સ્થળે કોઈ હથિયાર રાખવાની મનાઈ ફરમાવતા ડિસ્ટ્રિક્ટ મેજિસ્ટ્રેટના નાહકના ભંગનો કોઈ પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થતો નથી. કે ગુના વાળી જગ્યાએ આરોપી દુદાભાઈની હાજરી માની શકાય તેમ નથી અને તેથી, ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, તેઓ રિવોલ્વરથી સજ્જ હતા તે વાત ઉપસ્થિત થતી નથી. કે સાક્ષીઓમાંથી કોઈને રિવોલ્વરથી ઈજા થઈ ન હતી અથવા કોઈપણ સાક્ષીને કોઈ ઈજા પહોંચી ન હતી, અને તેથી, મૂળ આરોપી નં. ૨ હેમંત @ લુવા ભગવાન જાદવ સામે આર્મ્સ એક્ટ હેઠળનો કોઈ ગુનો ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સાબિત થયો ન હતો. કે, ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા ઈજાના પ્રમાણપત્રોમાં ક્યાંય પણ એવું જણાવવામાં આવ્યું નથી કે કોઈપણ ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિને કોઈ ગંભીર ઈજા પહોંચી હતી. કે ફરિયાદપક્ષ ગુના વાળી જગ્યાએ આરોપીઓની હાજરી સ્થાપિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયું છે, અને તેથી, તેઓ શંકાના લાભનો દાવો કરવા માટે હકદાર છે, કારણ કે ફરિયાદપક્ષ પોતાનો કેસ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવા માટે સક્ષમ ન હતું. આરોપીઓ દ્વારા મોટરસાયકલ કે મારુતિ ફંટી કારને સળગાવી દેવામાં આવી હતી તેવો કોઈ પુરાવો ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યો નથી. તેથી, બચાવપક્ષ તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલ શ્રી પટેલ દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતો મુજબ, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે પુરાવાનો યોગ્ય રીતે વિચારણા અને મૂલ્યાંકન કર્યું છે અને એવા નિષ્કર્ષ પર આવ્યા છે કે ફરિયાદપક્ષ આરોપી વ્યક્તિઓ સામેનો પોતાનો

કેસ વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયું છે. છેવટે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પટેલ દ્વારા અપીલ ડિસમિસ કરવા અને ચુકાદા અને હુકમને પુષ્ટિ આપવા અરજ કરવામાં આવી હતી, જે અત્રે વાદગ્રસ્ત છે.

૧૧. બંને પક્ષોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી અને કેસની હકીકતો અને સંજોગો પર વિચારપૂર્વક વિચારણા કર્યા પછી, અને રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સાહિત્યનું અવલોકન કર્યા પછી, ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, આ બનાવ તારીખ ૨૫મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ ભિલાડ-સરીગામ રોડ પર, જલ પાર્ક બિલ્ડિંગ પાસે બન્યો હતો. જે આપણે ગુના વાળી જગ્યાના પંચનામા પર વિચાર કરીએ, જે આંક ૧૦ પર ઉપલબ્ધ છે, તો એક મારુતિ ફંટી કાર રજિસ્ટ્રેશન નંબર GJ-૫-N-૪૬૨ અને ફરિયાદીનું એક મોટરસાયકલ બળેલી હાલતમાં પડેલા દર્શાવવામાં આવ્યા છે. ફરિયાદપક્ષે ફરિયાદી; સતીશભાઈ હરિશંકર રાય [ફ.સાક્ષી-૧ આંક ૯ પર]; પ્રતીક કુમાર બનસનારાયણ રાય [ફ.સાક્ષી-૨ આંક ૧૧ પર]; અનિલકુમાર ધનસુખભાઈ લાડ [ફ.સાક્ષી-૩ આંક ૧૩ પર]; મહેન્દ્ર ઇન્દ્રદેવ રાય [ફ.સાક્ષી-૪ આંક ૧૮ પર]; મનોજ પારસનાથ સિંહ [ફ.સાક્ષી-૬ આંક ૨૦ પર]; મનોજ @ ડબલુ સૂર્યબાન રાય [ફ.સાક્ષી-૭ આંક ૨૧ પર]; રૂદલ સીતારામ [ફ.સાક્ષી-૮ આંક ૨૨ પર]; બ્રિજેશ શંકરભાઈ જાદવ [ફ.સાક્ષી-૯ આંક ૨૩ પર] અને મેડિકલ ઓફિસર ડૉ. દીપક બાલકૃષ્ણ સિંઘલ [ફ.સાક્ષી-૧૦ આંક ૨૪ પર] ની તપાસ કરી છે. ફરિયાદપક્ષના કેસ

મુજબ, કલમ ૩૯૫ હેઠળનો આરોપ પણ ઘડવામાં આવ્યો છે, પરંતુ કથિત લૂંટ સંબંધિત કોઈ મુદ્દામાલ આરોપીઓ પાસેથી કબ્જે કરવામાં આવ્યો ન હતો. રેકૉર્ડ પરથી જણાય છે કે સંબંધિત અદાલત દ્વારા આરોપીઓનું રિમાન્ડ પણ માગવામાં આવ્યું હતું અને મંજૂર કરવામાં આવ્યું હતું, પરંતુ તેમના કબજામાંથી કોઈ મુદ્દામાલ મળી આવ્યો ન હતો. આશ્ચર્યજનક રીતે, તપાસ દરમિયાન આરોપીઓના કબજામાંથી ગુનામાં ઉપયોગ થયો હોવાનો કથિત કોઈ હથિયાર કબ્જે કરવામાં આવ્યા ન હતા. જોકે, આરોપી નં. ૨ હેમંત @ લવુન ભગવાન જાદવે એક રિવોલ્વર રજૂ કરી હતી તે હકીકત છે, પરંતુ હોકી સ્ટીક, લોખંડની પાઈપ, તલવાર વગેરે જેવા અન્ય હથિયારો આરોપીઓના કબજામાંથી કબ્જે કરવામાં આવ્યા ન હતા. એ સાચું છે કે તપાસ દરમિયાન તપાસ અમલદાર દ્વારા ટેસ્ટ આઈડેન્ટિફિકેશન પેરેડ યોજવામાં આવી ન હતી, પરંતુ માત્ર આ જ આધારે અદાલત દ્વારા ફરિયાદપક્ષના કેસને ફગાવી શકાય નહીં કારણ કે અસંદિગ્ધપણે, આ બનાવ આપેલ તારીખે બપોરે ૩:૩૦ વાગ્યે બન્યો હતો, અને તેથી, ટેસ્ટ આઈડેન્ટિફિકેશન પેરેડ યોજવાની કોઈ જરૂરિયાત ન હતી.

૧૨. હવે આપણે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓ અને બનાવના ચક્ષુદર્શી સાક્ષીઓની જુબાનીઓની તપાસ અને સૂક્ષ્મ ચકાસણી કરીએ. સૌ પ્રથમ, જો આપણે ઈજાગ્રસ્ત બ્રિજેશના નિવેદન પર વિચાર કરીએ જેની આંક ૨૩ પર ફ.સાક્ષી-૯ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી હતી, તો આ સાક્ષી અંગે રેકૉર્ડ પર કોઈ તબીબી

પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી, કારણ કે તેના નિવેદન મુજબ, તેને ચારથી પાંચ લાક્ષ મારવામાં આવ્યા હતા, અને ત્યારબાદ, તે ગુના વાળી જગ્યાએથી ભાગી ગયો હતો. જો આરોપી પક્ષ તરફથી પંદર વ્યક્તિઓ હોય જેમણે લોખંડની પાઈપ, તલવાર, હોકી સ્ટીક વગેરે જેવા હથિયારો વડે અન્ય લોકો પર હુમલો કર્યો હોય, તો આ સાક્ષીનું એ નિવેદન વાજબી જણાતું નથી કે તેને ચારથી પાંચ લાક્ષ માર્યા પછી જ જવા દેવામાં આવ્યો હતો અને તે તેમના પંજામાંથી ભાગી ગયો હતો. વધુમાં, જો આ સાક્ષી ગુના વાળી જગ્યાએથી ભાગી જવામાં સફળ રહ્યો હોય, તો તેણે પોલીસ અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિને બનાવ બન્યો હોવા અંગે ક્યારેય જાણ કરી ન હતી. તેનું નિવેદન બીજા દિવસે સાંજે આશરે ૧૭:૦૦ વાગ્યે પોલીસ દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું હતું. જોકે, આ સાક્ષી પર અન્ય સાક્ષીઓ સાથે આરોપીઓ દ્વારા હુમલો કરવામાં આવ્યો હોવા છતાં, આ સાક્ષી દ્વારા પોલીસ કે અન્ય કોઈ વ્યક્તિને જાણ ન કરવી તે શંકા ઉપજાવે છે. તેની જુબાની મુજબ, તેણે જણાવ્યું છે કે તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ની સાંજે, તેને જાણ થઈ કે રૂદલ જાદવ, મનોજ @ ડબલુ જાદવ અને આણંદ તિવારીને પણ ઈજાઓ પહોંચી છે અને તેમને હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. આ સંજોગોમાં, ગુના વાળી જગ્યાએ આ સાક્ષીની હાજરી શંકાસ્પદ જણાય છે.

૧૨.૧ ચાલો હવે ફરિયાદી મહેન્દ્ર ઇન્દ્રદેવ રાય [ફ.સાક્ષી-૫] ની જુબાનીની સૂક્ષ્મ ચકાસણી કરીએ. ફરિયાદમાં, અલબત્ત, તેમણે અશોક જાદવ, ઈશ્વરભાઈ

ભંડારી, નવીનભાઈ, હેમંતભાઈ અને અન્ય દસથી પંદર અજાણ્યા વ્યક્તિઓ તરીકે આરોપીઓના નામો આપ્યા છે જેમણે તેમના પર હોકી સ્ટીક, તલવાર, લોખંડની પાઈપ વગેરે વડે હુમલો કર્યો હતો.

૧૨.૨ અલબત્ત ફરિયાદમાં, તમામ આરોપી વ્યક્તિઓના નામો દર્શાવવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ આશ્ચર્યજનક રીતે સરતપાસમાં, તેમણે અદાલત સમક્ષ આરોપીઓના નામો આપ્યા નથી અથવા આરોપીઓ દ્વારા તેમને ઈજાઓ પહોંચાડવા માટે કયા હથિયારોનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો તે જણાવ્યું નથી. તેના શરીર પર ઈજા પહોંચાડનાર ચોક્કસ હથિયાર સાથેના આરોપીનું કોઈ નામ પણ આ સાક્ષી દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું ન હતું. અલબત્ત, તેમણે જણાવ્યું છે કે તેમને આરોપી વ્યક્તિઓ દ્વારા હોકી સ્ટીક, લોખંડના સળિયા વડે તેમના શરીર પર અલગ-અલગ ભાગોમાં ઈજાઓ પહોંચી હતી, પરંતુ તેમણે નામ જોગ હુમલાખોરોને સ્પષ્ટ કર્યા નથી. ફરિયાદ મુજબ, જ્યારે આ સાક્ષી મોટરસાયકલ પર આવી રહ્યા હતા, ત્યારે અશોકભાઈ, ઈશ્વરભાઈ ભંડારી, નવીનભાઈ, હેમંતભાઈ અને અન્ય દસથી પંદર અજાણ્યા વ્યક્તિઓએ મનોજ સિંહ અને રૂદલ જાદવ પર હુમલો કર્યો હતો અને તેથી તેમણે પોતાનું વાહન રોક્યું હતું અને તેમને બચાવવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. ત્યારબાદ, આરોપી વ્યક્તિઓ દ્વારા તેમના પર પણ હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. સરતપાસમાં, તેમણે આરોપી વ્યક્તિઓના ચાર નામો આપ્યા છે અને તેમને નામ જોગ ઓળખવાનો પ્રયાસ કર્યો છે પરંતુ

તેઓ તમામ આરોપીઓને ઓળખવામાં અસમર્થ હતા. તેના નિવેદન મુજબ, તેઓ માત્ર એક જ આરોપી એટલે કે અશોકભાઈ અને અન્ય એક આરોપી એટલે કે લવુભાઈને ઓળખવામાં સક્ષમ હતા, જોકે તેમનું સાચું નામ રજનીકાંતભાઈ હતું. આમ, ફરિયાદીએ માત્ર એક જ આરોપી એટલે કે અશોકભાઈને ઓળખી બતાવ્યા છે, પરંતુ અન્ય આરોપીઓ તેમને જાણીતા ન હતા. બીજા આરોપી એટલે કે રજનીકાંતભાઈને પણ તેમના દ્વારા ભૂલથી લવુભાઈ તરીકે ઓળખી બતાવવામાં આવ્યા હતા, તેથી, એ પ્રશ્ન ચોક્કસપણે ઉપસ્થિત થશે કે આ સાક્ષીએ તમામ આરોપીઓના નામો કેવી રીતે જાહેર કર્યા, કારણ કે તેઓ ગુનાના સમયે આરોપીઓના નામોથી માહિતગાર અને અજાણ હતા. તેથી, સલામત રીતે એવું માની શકાય કે અન્ય કોઈની સૂચના હેઠળ, તેમણે તેમની ફરિયાદમાં તમામ આરોપીઓના નામો આપ્યા છે અથવા ફરિયાદની હકીકતો અન્ય કોઈ દ્વારા વર્ણવવામાં આવી હતી. બનાવ પછી, બે થી ત્રણ કલાકની અંદર, આ સાક્ષીએ કિકલાવાડા હોસ્પિટલમાં તમામ આરોપી વ્યક્તિઓના નામો દર્શાવીને પોતાની ફરિયાદ નોંધાવી હતી, પરંતુ અદાલત સમક્ષ સરતપાસમાં, તેઓ અશોકભાઈ સિવાયના તમામ આરોપીઓને નામ જોગ ઓળખવામાં અસમર્થ હતા. તદુપરાંત, બનાવ પછી, રેકૉર્ડ પરથી એવું પરસ્કુટ થાય છે કે ફ.સાક્ષી-૩૬૯ જાદવ અને ફરિયાદી એક જ હોસ્પિટલ એટલે કે ગુના વાળી જગ્યાથી ૩ થી ૪ મીટર દૂર આવેલી કિકલાવાડા હોસ્પિટલમાં દાખલ હતા, પરંતુ આ ફરિયાદી અને ફ.સાક્ષી- ૩૬૯ જાદવ વચ્ચે કોઈ વાતચીત કે ચર્ચા થઈ ન હતી, તેથી, એવું

જાણાય છે કે કિકલાવાડા હોસ્પિટલમાં, અન્ય કોઈ વ્યક્તિ દ્વારા ફરિયાદીને આરોપીઓના નામો આપવામાં આવ્યા હોવા જોઈએ. એ પણ પરસ્કુટ થાય છે કે આ સાક્ષીની ફરિયાદ નોંધતી વખતે, તેમના ભાઈ અને અન્ય પાંચથી છ વ્યક્તિઓની હાજરીને નકારી શકાય નહીં. કે, આ વ્યક્તિઓ દ્વારા ફરિયાદીને આરોપીઓના નામો આપવામાં આવ્યા હોઈ શકે છે. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે રાકેશ રાય દ્વારા કરવામાં આવેલી પૂછપરછમાં, તેમને આરોપી વ્યક્તિઓના નામો આપવામાં આવ્યા હતા. કારણ કે વાસ્તવમાં, જ્યારે ફરિયાદી પોતે ભાગી ગયા હતા, ત્યારે તેઓ આરોપીઓને ઓળખવાની અને શ્રી રાકેશ રાયને આરોપીઓના નામો આપવાની સ્થિતિમાં ન હોય, જેઓ ફરિયાદીના પિતરાઈ ભત્રીજા થાય છે અને ઉમરગામ તાલુકા પંચાયતના વાઈસ પ્રેસિડેન્ટ અને કોંગ્રેસ પક્ષના નેતા છે. રેકૉર્ડ પરથી એ પણ પરસ્કુટ થાય છે કે કિકલાવાડા હોસ્પિટલમાં પી.એસ.આઈ. શ્રી કેપ્ટન દ્વારા ફરિયાદ નોંધવામાં આવી હતી. પરંતુ, આ પોલીસ સબ ઇન્સ્પેક્ટર શ્રી કેપ્ટનની ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સાક્ષી તરીકે તપાસ કરવામાં આવી નથી જેનું કારણ ફરિયાદપક્ષ જ શ્રેષ્ઠ જાણી શકે.

૧૨.૩ તપાસ અમલદારે આંક ૧૯ પર રજૂ કરાયેલ પી.એસ.આઈ. શ્રી કેપ્ટન દ્વારા નોંધવામાં આવેલી ફરિયાદના સંબંધમાં કિકલાવાડા હોસ્પિટલમાંથી કોઈ માહિતી મેળવવાનો પ્રયાસ કર્યો નથી. તેમણે આ હોસ્પિટલમાંથી ફરિયાદી અને અન્ય ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓ એટલે કે રૂદલ જાદવનું ઈજાનું પ્રમાણપત્ર મેળવવાનો

પ્રયાસ પણ કર્યો નથી. આ બે સાક્ષીઓની સારવાર કરનાર ડોક્ટરનું નામ પણ ચાર્જશીટમાં દર્શાવવામાં આવ્યું નથી કે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા તપાસવામાં આવ્યા નથી. રેકૉર્ડ પરથી એ પણ પરસ્કુટ થાય છે કે કિકલાવાદા હોસ્પિટલમાં સારવાર લીધા પછી, ફરિયાદીને તે જ દિવસે સાંજે આશરે ૬.૦૦ વાગ્યે હરિઆ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા. આ હોસ્પિટલ દ્વારા આપવામાં આવેલ ઈજાનું પ્રમાણપત્ર રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવ્યું છે અને આંક ૩૦ પર રજૂ કરવામાં આવ્યું છે. ફરિયાદીએ હરિઆ હોસ્પિટલમાં ડોક્ટર સમક્ષ હિસ્ટ્રી આપી છે કે, “..તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ, ભિલાડ-સરીગામ રોડ પર આશરે ૧૪:૦૦ વાગ્યે, તેમના પર ૩૦ થી ૪૦ વ્યક્તિઓ દ્વારા હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો જેઓ લોખંડના સળિયા, પાઈપ, લાકડીઓ વગેરે જેવા હથિયારોથી સજ્જ હતા. આશ્ચર્યજનક રીતે, તેમ છતાં, તેમણે કિકલાવાદા હોસ્પિટલમાં પી.એસ.આઈ.-શ્રી કેપ્ટન સમક્ષ પોતાની ફરિયાદ નોંધાવી હતી. તેમણે હરિઆ હોસ્પિટલના ડોક્ટર સમક્ષ કોઈપણ હુમલાખોરોના નામો આપ્યા ન હતા જ્યાં તેમને ત્યારબાદ સાંજે આશરે ૫ થી ૬ વાગ્યે દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા. તેથી, ફરિયાદીના નિવેદન અંગે શંકા ઉપજશે. આ ફરિયાદીની કિકલાવાદા હોસ્પિટલના ડોક્ટર દ્વારા પણ હુમલાખોરોના સંદર્ભમાં પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી પરંતુ તેમણે કોઈપણ હુમલાખોરોના નામો આપ્યા ન હતા, પરંતુ તેનાથી વિપરીત જણાવ્યું હતું કે ત્યાં ૩૦ થી ૪૦ વ્યક્તિઓનું ટોળું હતું. આનાથી

બનાવની સચોટતા અંગે અને ફરિયાદી દ્વારા આરોપીઓને જાણવા અંગે પણ શંકા ઉપજાવે છે.

૧૨.૪ ફ.સાક્ષી-૬ મનોજ પારસનાથ સિંહની ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આંક ૨૦ પર તપાસ કરવામાં આવી હતી. તેમની સરતપાસમાં, તેમણે જણાવ્યું છે કે બે હુમલાખોરો તેમને નામથી જાણીતા હતા, અને તેમાંથી એક લવ જાદવ અને બીજો નવીનભાઈ હતો. પરંતુ, આ સાક્ષી આ બે વ્યક્તિઓ અથવા બાકીના આરોપીઓને પણ ઓળખવામાં અસમર્થ હતો. આમ, તેમની જુબાની પરથી, આપણે એવો અનુમાન કરી શકીએ કે લવ જાદવ અને નવીન નામના બે આરોપી વ્યક્તિઓ આ સાક્ષીને જાણીતા હતા કારણ કે તેમના નામો તેમણે સાંભળ્યા હતા. જો આ બે આરોપીઓ તેમને જાણીતા હોત, તો તેઓ અદાલત સમક્ષ તેમને ચોક્કસપણે ઓળખી શક્યા હોત. પરંતુ, તેમણે પોતાની ઉલટતપાસમાં સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે તેઓ તેમને જાણીતા નથી. આ સાક્ષી પર પાછળથી હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો અને હુમલાખોરો કોણ હતા તે અંગે તેમને કોઈ ખ્યાલ નથી. આંક ૨૬ પરના પ્રમાણપત્રમાં, આશરે ૧૪:૩૦ વાગ્યે આ સાક્ષી દ્વારા આપવામાં આવેલી હિસ્ટ્રી મુજબ, તેમણે એવું કહ્યું હોવાનું જણાવ્યું હતું કે તેમના પર એક ટોળા દ્વારા હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. આ સાક્ષીને વધુ સારવાર માટે તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ ૧૮:૦૦ વાગ્યે હરિઆ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા. તે સમયે પણ, તેઓ આરોપીઓના

નામો જાણતા ન હતા. તેથી, આ સાક્ષીની જુબાની પર વિશ્વાસ મૂકી શકાય નહીં અને વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા તેને યોગ્ય રીતે ફગાવી દેવામાં આવી છે.

૧૨.૫ અન્ય સાક્ષી ફ.સાક્ષી-૮ રૂદલ સીતારામ જાદવે આંક ૨૨ પરની પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું હતું કે જ્યારે તેઓ પોતે અને અન્ય લોકો મારુતિ ફંટી કારમાં સરીગામ તરફ જઈ રહ્યા હતા, તે સમયે, જલ પાર્ક એપાર્ટમેન્ટ્સ પાસે તેમની ફંટીને મોટરસાયકલ પર આવેલા ત્રણ વ્યક્તિઓ દ્વારા રોકવામાં આવી હતી. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે તેમની કાર પાસે ત્રણથી ચાર વ્યક્તિઓ આવ્યા હતા અને અન્ય વ્યક્તિઓ બીજી મારુતિ ફંટી કારમાં આવ્યા હતા અને હોકી સ્ટીક, તલવાર, લોખંડનો સળિયો, પથ્થર અને રિવોલ્વર વગેરે જેવા હથિયારોથી તેમના પર હુમલો કરવાનું શરૂ કર્યું હતું. તેમની જુબાની મુજબ, આરોપી નવીન કહાર તલવારથી સજ્જ હતો; લવુ જાદવ તેમના દ્વારા સ્પષ્ટપણે વર્ણવવામાં ન આવેલા હથિયારથી સજ્જ હતો; ઈશ્વરભાઈ લોખંડના સળિયાથી સજ્જ હતા. તેઓ અન્ય બે આરોપી વ્યક્તિઓને ઓળખી શક્યા ન હતા. જોકે, આરોપીઓમાંથી એક આ સાક્ષીને જાણીતો હતો અને તેણે તેનું નામ અશોક આપ્યું હતું, પરંતુ જ્યારે તેનું સાચું નામ રાજુ જાદવ હતું. બાકીના આરોપીઓને આ સાક્ષી દ્વારા ઓળખવામાં આવ્યા ન હતા અને એક આરોપીને તેના દ્વારા ભૂલથી ઓળખવામાં આવ્યો હતો. કિડલાવાદા હોસ્પિટલમાં, આ સાક્ષી અને

ફરિયાદી દાખલ હતા, જોકે, તેમની વચ્ચે હુમલાખોરોના સંદર્ભમાં કોઈ ચર્ચા થઈ ન હતી.

૧૨.૬ જો આપણે ફરિયાદીના નિવેદન અને આ સાક્ષી દ્વારા ઉલટતપાસમાં અને તેના પોલીસ નિવેદનમાં આપેલી જુબાની પર વિચાર કરીએ, જેમાં એવું નોંધાયેલું છે કે આ સાક્ષી અને તેના મિત્રોને ઈજાઓ પહોંચાડનારા હુમલાખોરો નવીન કહાર; લવુ જાદવ; ઈશ્વર ભંડારી, દિલીપ જાદવ અને રાજુ જાદવ હતા. તેઓ તેને જાણીતા હતા કારણ કે તેઓ ભિલાડથી સરીગામ વારંવાર આવતા-જતા હતા.

૧૨.૭ પોલીસ નિવેદન મુજબ, જો તમામ પાંચ આરોપી વ્યક્તિઓ આ સાક્ષીને જાણીતા હોત, તો તેમણે અદાલત સમક્ષ તમામ પાંચ આરોપીઓને ઓળખી બતાવ્યા હોવા જોઈએ, પરંતુ એવું બન્યું નથી. અદાલત સમક્ષ માત્ર ત્રણ જ આરોપીઓને ઓળખવામાં આવ્યા હતા. એક આરોપીને ભૂલથી ઓળખવામાં આવ્યો હતો અને બીજાને બિલકુલ ઓળખવામાં આવ્યો ન હતો. પોતાની ઉલટતપાસની છેલ્લી લીટીમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું છે કે તેમને હરિઆ હોસ્પિટલમાં લાવવામાં આવ્યા ત્યાં સુધી, તેઓ જાણતા ન હતા કે તેમને કોણે ઈજાઓ પહોંચાડી હતી, અને તેથી, આ સાક્ષીની જુબાની પરથી, એ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ સાક્ષી રૂદલ સીતારામ જાદવ તિકલાવાદા હોસ્પિટલમાં હતા ત્યારથી, તેમને હુમલાખોરો, તેમના નામો અને તેમને કોણે ઈજાઓ પહોંચાડી તે અંગે કોઈ ખ્યાલ

ન હતો. તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ આશરે ૧૪:૦૦ વાગ્યે એક ટોળાએ હુમલો કર્યો હોવાની બનાવની હિસ્ટ્રી આપતા હરિઆ હોસ્પિટલમાં તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ બપોરે આશરે ૫:૧૫ વાગ્યે ડોક્ટર દ્વારા તેમની તપાસ કરવામાં આવી હતી.

૧૨.૮ હવે જો આપણે તપાસ અમલદાર રાકેશભાઈ રમણભાઈ પટેલ [ફ.સાક્ષી-૧૧ આંક ૪૧ પર] ની જુબાની જોઈએ, તો તેમણે બનાવના દિવસે ૧૮:૪૦ વાગ્યાથી ૧૯:૧૫ વાગ્યાની વચ્ચે ઘટનાસ્થળનું પંચનામું તૈયાર કર્યું હતું. આ સાક્ષીને જાણવા મળ્યું કે ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિઓ અને ચક્ષુદર્શી સાક્ષીઓને વધુ સારવાર માટે હરિઆ હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા, જોકે, તેમણે તરત જ તેમના નિવેદનો નોંધ્યા ન હતા. ફ.સાક્ષી-૮ રૂદલ જાદવને કોઈ ખ્યાલ નથી કે પોલીસ દ્વારા તેમનું નિવેદન ક્યારે નોંધવામાં આવ્યું હતું, કારણ કે બનાવની તારીખની સાંજે તેઓ બેભાન થઈ ગયા હતા. તેથી, એ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ સાક્ષીનું નિવેદન પોલીસ દ્વારા તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ નોંધવામાં આવ્યું ન હતું. તેઓ બેભાન હતા તેવું રેકૉર્ડ પર કંઈ નથી. જો આપણે હવે આંક ૩૪ પરના તેમના ઈજાના પ્રમાણપત્ર પર વિચાર કરીએ, તો પરસ્કુટ થાય છે કે તેઓ આખો દિવસ ભાનમાં હતા. તેમની ઉલટતપાસ મુજબ, બનાવના ત્રણ વર્ષ પહેલાં, આ સાક્ષી દ્વારા જન્માષ્ટમીના તહેવારમાં તમામ પાંચ આરોપીઓને જોવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ કોઈપણ આરોપી સાથે કોઈ વાતચીત

થઈ ન હતી કે આ આરોપી વ્યક્તિઓના નામો તેમને જાણીતા ન હતા. જો બનાવના ત્રણ વર્ષ પહેલાં આરોપીઓ સાથે કોઈ મુલાકાત ન થઈ હોય અને માત્ર આ સાક્ષી દ્વારા જોવામાં આવ્યા હોય, કોઈપણ આરોપીના નામો જાણતા ન હોય, છતાં, તે બધાને ઓળખવા મુશ્કેલ બનશે, અને તેથી, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીનું આ નિવેદન સ્વીકારી શકાય નહીં.

૧૨.૯ અન્ય સાક્ષી ફ.સાક્ષી-૭ મનોજ @ ડબલુ સૂર્યબાન રાય, જેઓની આંક ૨૧ પર તપાસ કરવામાં આવી હતી, તેઓ જણાવે છે કે તેમની રજિસ્ટ્રેશન નંબર GJ-૫-N-૪૬૨ ધરાવતી મારુતિ ફંટી કારને મોટરસાયકલ; મારુતિ ફંટી કાર અને એક સેન્ટ્રો અને ક્વોલિસમાં આવેલા આરોપી વ્યક્તિઓ દ્વારા જલ પાર્ક એપાર્ટમેન્ટ્સ પાસે રોકવામાં આવી હતી, અને તેમને પૂછવામાં આવ્યું હતું કે તેઓ ક્યાંથી આવી રહ્યા છે અને ક્યાં જઈ રહ્યા છે. આ આરોપી વ્યક્તિઓમાં લવુભાઈ જાદવ, ઈશ્વરભાઈ ભંડારી; નવીનભાઈ કહાર, રાજુ જાદવ, અશોક જાદવ અને દિલીપ જાદવ અને અન્ય સામાવેશ થાય છે, જેમને તેઓ ઓળખતા નથી. સરતપાસમાં, તેમણે નામ જોગ તમામ આરોપી વ્યક્તિઓને ઓળખી બતાવ્યા છે. તેમણે પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે નવીન કહાર તલવારથી સજ્જ હતો; લવુભાઈ જાદવ રિવોલ્વરથી સજ્જ હતા અને અન્ય આરોપી વ્યક્તિઓ લોખંડના સળિયા, લાકડીઓ વગેરેથી સજ્જ હતા. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે જ્યારે લવુભાઈએ તેમની રિવોલ્વર બતાવી, ત્યારે તેમણે ભાગવાનો પ્રયાસ કર્યો,

અને તેથી, ઉતાવળમાં તેઓ પડી ગયા, અને તેથી, તેમના પર ઈશ્વરભાઈ ભંડારી અને રાજુભાઈ દ્વારા લોખંડના સળિયા વડે અને અન્ય ચારથી પાંચ આરોપી વ્યક્તિઓ દ્વારા લાકડી વડે હુમલો કરવામાં આવ્યો, જેનાથી હાથ પર ઈજાઓ અને માથામાં ઈજા થઈ. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું કે તે સમયે, તેમના કાકા મહેન્દ્ર રાય ઘટનાસ્થળે આવ્યા અને તેથી તેઓ સ્થળ પરથી ભાગી ગયા અને તેમના કાકા પર હુમલો કરવામાં આવ્યો.

૧૨.૯ નિઃશંકપણે, સરતપાસમાં, આ સાક્ષીએ તમામ પાંચ આરોપીઓને નામ જોગ ઓળખી બતાવ્યા છે અને ઉલટતપાસ પરથી પરસ્કુટ થાય છે કે ઘટનાસ્થળેથી ભાગી ગયા પછી, તેઓ એક ઓટો-રિક્ષામાં વાપી કોસ રોડ ખાતે આવેલા તેમના કાકા રાકેશ રાયની જૈન મોટર્સ ખાતે ગયા હતા, જેમણે તેમને કિકલાવાલા હોસ્પિટલમાં દાખલ કર્યા હતા. જોકે, તેમણે તેમના કાકા રાકેશ રાયને હુમલાખોરો કોણ હતા અને કયા હથિયારોથી તેઓ ઈજાગ્રસ્ત થયા હતા તે અંગે જાણ કરી ન હતી. તેઓ તેમના કાકા રાકેશ રાય સમક્ષ માત્ર એટલું જ જાહેર કરી શક્યા હતા કે તેમના પર ભિલાડ-સરીગામ રોડ પર હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ તેમણે હુમલાખોરો કોણ હતા તે ઓળખી બતાવ્યું ન હતું. રાકેશ રાય એ વ્યક્તિ છે જે આ સાક્ષીને કિકલાવાલા હોસ્પિટલમાં લાવ્યા હતા. જો આ સાક્ષી તમામ પાંચ આરોપી વ્યક્તિઓને હુમલાખોરો તરીકે જાણતો હોત, તો તે શ્રી રાકેશભાઈને તેમના નામો આપીને ચોક્કસપણે જાણ કરત, પરંતુ

આશ્ચર્યજનક રીતે, તેમના કાકા રાકેશ રાયને હુમલાખોરોના કોઈ નામો જાહેર કરવામાં આવ્યા ન હતા. આ ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષી-મનોજ @ ડબલુ સૂર્યબાન રાયનું ઈજાનું પ્રમાણપત્ર આંક ૩૨ પર છે જેમાં તેમણે આપેલી હિસ્ટ્રીમાં, તેમણે જાહેર કર્યું હતું કે તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ ભિલાડ-સરીગામ રોડ પર આશરે ૧૪:૦૦ વાગ્યે કેટલાક ૩૦ થી ૪૦ વ્યક્તિઓ દ્વારા તેમના પર હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. જો આપણે હરિઆ હોસ્પિટલમાં ડોક્ટર સમક્ષ આપેલી હિસ્ટ્રી પર વિચાર કરીએ, તો ચોક્કસપણે, આ સાક્ષીને હરિઆ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા ત્યાં સુધી કોઈ ખ્યાલ ન હતો કે હુમલાખોરો કોણ હતા. તેમને અગાઉ આરોપીઓ સાથે કોઈ વાતચીત થઈ ન હતી પરંતુ તેઓ ભિલાડથી સરીગામ વારંવાર જતા હતા, અને તેથી, આરોપી વ્યક્તિઓ તેમને જાણીતા હતા. એવો છાપ ઊભી થાય છે કે આરોપીઓના નામો અને તેમની ઓળખ અન્ય વ્યક્તિઓના કહેવા પર આધારિત હતી. ફ.સાક્ષી-૭ મનોજ @ ડબલુ સૂર્યબાન રાય અને ફ.સાક્ષી-૮ રૂદલ સીતારામ જાદવની જુબાની પરથી આરોપી વ્યક્તિઓના નામોના સંદર્ભમાં કંઈપણ નક્કર બહાર આવતું નથી. વધુમાં, તપાસ અમલદારે તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ તેમના નિવેદનો નોંધ્યા ન હતા, પરંતુ તારીખ ૨૧મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ પછી નોંધવામાં આવ્યા હતા. કેસના રેકૉર્ડ પર કોઈ પોલીસ કેસ ડાયરી રજૂ કરવામાં આવી ન હતી. તપાસ અમલદારે હોસ્પિટલમાં જ્યાં તેઓ સારવાર માટે દાખલ હતા ત્યાં તેમની મુલાકાત લઈને ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિઓના નિવેદન નોંધવાનો પ્રયાસ કર્યો નથી.

તમામ ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિઓના ઈજાના પ્રમાણપત્રમાં, તેમણે આપેલી હિસ્ટ્રી એ છે કે તેમના પર કેટલાક ૩૦ થી ૪૦ વ્યક્તિઓના બનેલા ટોળા દ્વારા હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. તમામ ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિઓને તારીખ ૨૦મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૪ ના રોજ સાંજે આશરે ૫ થી ૬ વાગ્યે હરિઆ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા, અને તે બધાએ ડોક્ટર સમક્ષ જણાવ્યું છે કે તેમના પર ૩૦ થી ૪૦ વ્યક્તિઓના ટોળા દ્વારા હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. ડોક્ટર સમક્ષ આપવામાં આવેલા આ નિવેદનો પરથી, એવું પરસ્કુટ થાય છે કે હરિઆ હોસ્પિટલમાં દાખલ થવા સુધી, તેઓ હુમલાખોરો વિશે ચોક્કસ કંઈપણ જાણતા ન હતા. અલબત્ત, ફરિયાદી પોતે એક ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષી છે, પરંતુ તેમના પર હુમલો કરનાર આરોપીઓની હાજરી અત્યંત શંકાસ્પદ જણાય છે.

૧૩. આણંદ નામના અન્ય એક ઈજાગ્રસ્ત વ્યક્તિની ફરિયાદપક્ષ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી નથી. અત્યાર સુધી, તપાસ અમલદારના પુરાવાની વિશ્વસનીયતા પણ શંકાસ્પદ જણાય છે. ફ.સાક્ષી-૧ સતીશભાઈ હરિશંકર રાય [આંક ૯] એક પંચ સાક્ષી છે જેમને પોલીસ દ્વારા બોલાવવામાં આવ્યા હતા. બનાવના સામાન્ય ક્રમમાં, પોલીસ ગુનાના નજીકના વિસ્તારમાંથી પંચો પસંદ કરતી હોય છે. જોકે, આ પંચ-સાક્ષી રાકેશ રાયના પિતરાઈ ભાઈ છે, જેઓ ઈજાગ્રસ્તના મામા થાય છે. આ પંચ સાક્ષીએ તિકલાવાદા તેમજ હરિઆ હોસ્પિટલોની પણ મુલાકાત લીધી હતી અને રાકેશ રાય એટલે કે મામાને મળ્યા

હતા. તપાસ અમલદારે એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે બનાવ પહેલાં, જ્યારે ઇજાગ્રસ્ત વ્યક્તિઓ જેઓ આરોપી છે, ત્યારે ફરિયાદી દ્વારા આરોપીઓને જાણવાનો કોઈ પ્રસંગ ન હતો.

૧૩. ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, આરોપીઓ દ્વારા ઇજાગ્રસ્તની ચેઈનની લૂંટ કરવામાં આવી હતી, પરંતુ ઇજાગ્રસ્તના ગળા પર ઇજાના કોઈ ચિહ્નો ન હતા. અગાઉની વેરઝેરના કારણે આ બનાવ બન્યો હતો. જોકે, ફરિયાદ પરથી, રેકૉર્ડ પર અગાઉની કોઈ વેરઝેર સપાટી પર આવી નથી. જોકે, એવું પરસ્કુટ થાય છે કે આરોપી સાથેની વેરઝેર બાદમાં ફરિયાદમાં લખવામાં આવી હતી. આરોપીઓ તરફથી લૂંટ કરવાનો ઇરાદો ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સાબિત થયો નથી કારણ કે ઘટનાસ્થળે, મોટર વાહનોની ભારે ટ્રાફિક હતી. તેથી, ઇજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓ જ્યારે મારુતિ ફ્રંટી કારમાં જઈ રહ્યા હતા ત્યારે તેમને રોકવા, આરોપીઓ દ્વારા ઘાતક હથિયારો વડે તેમના પર હુમલો કરવો; જેમ કે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે, અને લૂંટ કરવાનો ઇરાદો ફરિયાદપક્ષની વાર્તામાં વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરતો નથી.

૧૪. જો આપણે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓની જુબાનીની સૂક્ષ્મ ચકાસણી કરીએ, તો કોઈ ડાહ્યો માણસ એવો વિશ્વાસ નહીં કરે કે તેઓ આરોપી વ્યક્તિઓને જાણતા હતા, જોકે, તપાસ દરમિયાન, કોઈ ટેસ્ટ આઈડેન્ટિફિકેશન પેરેડ

યોજવામાં આવી ન હતી. દિવસના અજવાળામાં ઘટનાસ્થળે આરોપી વ્યક્તિઓની હાજરી, આરોપીઓ દ્વારા ગેરકાયદેસર મંડળી રચવી તે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સ્પષ્ટપણે સાબિત થયું ન હતું, અગાઉની વેરઝેર તો દૂરની વાત છે.

૧૫. ઉપરોક્ત દર્શાવેલા કારણોસર, સેશન્સ કેસ નં. ૮૮/૨૦૦૪ માં વિદ્વાન સેશન્સ જજ, વલસાડ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૨૯મી જુલાઈ ૨૦૦૫ નો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ કે જેના દ્વારા અત્રેના સામાવાળાને નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવ્યા છે તેમાં કોઈ હસ્તક્ષેપ કરવાની જરૂરિયાત નથી, કારણ કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે યોગ્ય રીતે ટ્રાયલ ચલાવી છે અને તેમને દોષિત ન ઠેરવવામાં નિષ્કર્ષ પર આવ્યા છે. અને તેથી, જ્યારે આ અદાલતને જણાય છે કે આરોપીઓને તેમની સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા કોઈ ગેરકાયદેસરતા કે વિપરીતતા આચરવામાં આવી નથી, ત્યારે કોઈ હસ્તક્ષેપની જરૂરિયાત નથી. આથી, હાલની ક્રિમિનલ અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને તેને ખર્ચ અંગેના કોઈ આદેશ વિના ડિસમિસ કરવામાં આવે છે.

(અનન્ત એસ. દવે, ન્યાયમૂર્તી)

(બી.એન.કારીયા, ન્યાયમૂર્તી)

પ્રકાશ

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.